

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

686

Vragen van het lid **De Roon** (PVV) aan de minister van Justitie over *een gebiedsverbod voor een pedofiel in Eindhoven*. (Ingezonden 8 oktober 2009)

1
Kent u de berichtgeving over een gebiedsverbod voor een pedofiel in Eindhoven?¹

2
Deelt u de mening dat het onwenselijk en maatschappelijk onaanvaardbaar is dat de strafzaak tegen deze pedofiel zo lang heeft geduurd, en deze na 27 maanden nog steeds niet onherroepelijk is? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat gaat u doen om in de toekomst te bereiken dat strafzaken wel kunnen worden afgewikkeld binnen de termijn van de voorlopige hechtenis?

3
Ziet u aanleiding in deze zaak om beslissingen van een strafrechter, gericht op beperking van het recidivegevaar (zoals in deze zaak reclasseringstoezicht en het verplicht dragen van een elektronische enkelband), uitvoerbaar bij voorraad

te maken, dus uitvoerbaar, ook al is de beslissing van de rechter nog niet onherroepelijk? Zo nee, waarom niet? Zo ja, hoe gaat u dat doen?

¹ de Volkskrant, 6 oktober 2009: «Pedofiel na straf geweerd uit stad»
[http://www.volkskrant.nl/binnenland/article1298830.ece/Pedofiel_na_straf_geweerd_uit_stad_en_NRC_Handelsblad,6 oktober 2009: «Eindhoven weert pedoseksueel»](http://www.volkskrant.nl/binnenland/article1298830.ece/Pedofiel_na_straf_geweerd_uit_stad_en_NRC_Handelsblad,6%20oktober%202009:«Eindhoven%20weert%20pedoseksueel»)
http://www.nrc.nl/binnenland/article2378647.ece/Eindhoven_weigert_pedofiel_toegang_in_de_stad401

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 18 november 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2009–2010, nr. 537

1
Ja.

2
Een voortvarende behandeling van strafzaken is in ieders belang. Aan de spoedige behandeling van strafzaken die de rechtsorde ernstig schokken, wordt in de praktijk reeds groot belang gehecht door zowel het OM als de zittende magistratuur. In complexe zaken kan echter tijd nodig

zijn om de noodzakelijke onderzoeken te kunnen verrichten.

De duur van een individuele strafzaak is lastig te beïnvloeden. Deze wordt bepaald door tal van factoren zoals de complexiteit van de zaak, de opstelling van de verdachte in het strafproces, de snelheid waarmee deskundigenrapportages worden opgeleverd of het aantal rechtsmiddelen dat wordt ingesteld. Het ligt niet voor de hand om de duur van een strafzaak in relatie te brengen met de duur van de voorlopige hechtenis. De verwachte duur van een strafzaak is immers geen factor bij de vaststelling van de duur van de voorlopige hechtenis. Ook een kortdurend voorlopig gehechte heeft recht op een volledige behandeling van zijn zaak.

Uit het EVRM en het IVBPR vloeien diverse strafrechtelijke waarborgen voort, waaronder berechting binnen een redelijke termijn. Daarnaast heeft de Hoge Raad regels gesteld met betrekking tot die redelijke termijn. Op basis van informatie die ik heb ontvangen van het OM heb ik kunnen vaststellen dat de onderhavige strafzaak ruimschoots binnen de door de Hoge Raad gestelde termijnen is gebleven.

De situatie die zich in deze zaak voordoet, komt echter niet enkel voort uit de duur van de zaak, maar hangt tevens samen met de beperktere mogelijkheden tot reclasseringstoezicht in de fase waarin de uitspraak nog niet onherroepelijk is. Ten aanzien daarvan verwijs ik u naar het antwoord op vraag 3.

3

Zoals aangekondigd in de brief van 3 november 2009 aan uw Kamer over onderhavige zaak (Kamerstukken II 2009/10, 32 123 VI, nr. 65) zal ik bezien op welke wijze wetgeving zodanig kan worden aangepast dat in nader te bepalen gevallen de rechter op vordering van de officier van justitie kan bepalen dat de tenuitvoerlegging van maatregelen die gericht zijn op het beperken van recidivegevaar plaatsvindt voordat de rechterlijke uitspraak onherroepelijk is geworden. Voor de achtergronden verwijs ik u korthedshalve naar deze brief.